

Nr 158.

Av herr **Berling**, om införande av lösenavgift för i 14 § 2 mom. motorfordonsförordningen omförmält intyg av polismyndighet.

I Kungl. Maj:ts motorfordonsförordning av den 20 juni 1930 stadgas i 14 § 2 mom. bl. a. att sökande till erhållande av s. k. körkort skall förete intyg av polismyndighet å den eller de orter inom riket, varest sökande under de senaste två åren varit mantalsskriven, att han gjort sig känd för ett nyktert levnadssätt ävensom att han med hänsyn till sina personliga förhållanden i övrigt icke kan anses olämplig såsom förare av motorfordon. Innan sådant intyg utfärdas skall vederbörande nykterhetsnämnd av polismyndigheten höras över sökandens nykterhetsförhållanden. Intyg, som nyss sagts, vare avgiftsfritt.

Det arbete, som härigenom pålægges våra nykterhetsnämnder, blir i all synnerhet inom våra större samhällen mycket betungande. Exempelvis i Hälsingborg har därvarande nykterhetsnämnd haft att utfärda närmare 500 sådana intyg årligen, sedan lagen trätt i kraft. Den meningen torde nu vara allmänt omfattad, att nykterhet vid bilratten är ett krav, som icke får eftergivnas. Det är då givetvis av den största betydelse, att den förundersökning angående körkortssökandes nykterhetsförhållanden, som lagen föreskriver, blir verkligt effektiv. Härför kräves att den prövande nykterhetsnämnden och närmast den kraft inom denna, som anförtros uppdraget att utföra undersökningen, ägnar saken både erforderlig tid och intresse. Det är annars att befara, att prövningen genom mängden av detta slags ärenden blir av mera summarisk och kanske missvisande karaktär.

Åtskilliga av dessa ansökningar kräva givetvis icke några mera ingående undersökningar, medan erfarenheten visar att andra vålla mycken tidsspilla och arbete, om det på undersökningsmaterialet byggda utlåtandet verkligen skall motsvara såväl den enskildes som det allmännas befogade intressen. Våra nykterhetsnämnder arbeta i allmänhet med blygsamma ekonomiska medel. Det visar sig därför ofta mycket svårt, för att icke säga omöjligt, att uppbringa den för körkortsintygen nödvändiga arbetskraften inom nykterhetsnämnderna. Någon ersättning blir nödvändig, och inom flera av våra större samhällen torde kommunen tvingats till att, liksom fallet är i Hälsingborg, upptaga en sådan ersättning i budgeten. Denna har i Hälsingborg beräknats skola utgå med 1 krona per utfärdat intyg att utgå till nykterhetsnämnden.

Det synes dock icke vara rättvist att för detta ändamål betunga skattedragarna, och bestämmelsen om att intygen i fråga skola vara avgiftsfria kan komma att leda till att syftet med intygsstadgandet icke uppnås. En ringa lösen för dessa intyg kan icke sägas på allvarligare sätt kunna komma att betunga körkortssökandena.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen måtte beslut sådan ändring av 14 § 2 mom. av motorfordonsförordningen den 20 juni 1930, att däri omförmält intyg av polismyndighet belägges med en lösen av 1 krona, vilken avgift skall tillfalla i ärendet hörd nykterhetsnämnd.

Stockholm den 21 januari 1933.

Edwin Berling.
